

[Jytte Andersen]

for at sikre de forsøgsprojekter, der kører, og som kun har fået lovord med på vejen i dag, bevillingsmæssig sikkerhed for, at de kan afvikle deres kurser og om nødvendigt forny dem? Altså for at undgå den situation, vi så med hensyn til Teknologisk Instituts projekter her for nylig, hvor det var usikkert, om de kunne afslutte det. Vil arbejdsministeren give projekterne det håndslag som er nødvendigt?

Vi har også under debatten været meget inde på vejledersystemets virkninger, og hvor vigtigt det er, at vejledersystemet fungerer hensigtsmæssigt, når det gælder at vejlede fornuftigt over i andre fagområder. I vejledningssystemet, som jo er organiseret gennem regionale samordningsudvalg, igennem vejledningsfaglige koordinerende udvalg, er kønssammensætningen den, at kvinder udgør 11,5 pct. i de regionale vejledningsudvalg og 23 pct. i de vejledningsfaglige koordinationsudvalg, men når vi kommer ned til den faggruppe, som nok er allervigtigst, nemlig erhvervsvejledere, er kun 29,3 pct. kvinder – det er ifølge Arbejdsdirektoratets egne opgørelser – medens 35,3 pct. af konsulenterne i AF er kvinder. Det må føre til en overvejelse af, om man ikke er nødt til ved nybesættelser at gå ind i kønskvotering for simpelt hen at få en bedre kønsbalance i vejlederkorpset. Hvad siger arbejdsministeren til et sådant forslag?

Endvidere har vi hørt, at ansættelsespolitikken spiller en meget stor rolle – jeg tror, at fru Connie Hedegaard oven i købet sagde, at det offentlige måtte gå foran i sin ansættelsespolitik – og det er jeg meget enig i. Jeg hørte også arbejdsministeren sige, at vi må påvirke virksomhederne. Nu er de jo nogle svære nogle at påvirke. Over for dem er der én ting, der virker, og det er kroner og øre.

Kunne man forestille sig, at man gav de virksomheder, der får erhvervsstøtte, nogle forpligtelser med hensyn til personalepolitikken, som sikrede, at der blev taget hensyn til det antal ledige, der er i det pågældende amt? Man kunne eksempelvis knytte betingelser til egnsudviklingsstøtten eller nogle af de selektive støtteordninger, som vi jo er enige om politisk. Jeg tror, det er sådan noget, man kan påvirke holdninger med, og ikke så meget med ord.

Dernæst vil jeg gerne sige til undervisningsministeren, at alle de mange unge piger,

der skal over i andre erhverv, kun skal gøre det, hvis de er motiverede for det, og hvis de har lyst til det. Det, man kan se, er, at de piger, som har haft lyst til det, kan komme ind på første del, og jeg vil gerne nævne et konkret eksempel. Metalindustriens fagskole i Ballerup har lavet en undersøgelse, der viser, at der inden for Jern og Metal på første del, altså basisåret, var 20 pct. piger, men på andendelsuddannelserne er kun 2 pct. piger, og det siger noget om, at pigerne, selv om de gerne vil være murbrækkere, stopper meget hurtigt, fordi de simpelt hen ikke kan få nogen praktikpladser.

Det fører til spørgsmålet om en praktikpladsgaranti. Hvad siger undervisningsministeren til det? For det kunne virkelig batte noget, så pigerne ikke blev stoppet ved første basisår.

Fru Connie Hedegaard spurgte til, hvad der er Socialdemokratiets konkrete bud. Jeg mener faktisk, jeg har været inde på nogle ting, og jeg har også flere ideer, som jeg gerne vil nævne om lidt, men først vil jeg gøre yderligere én bemærkning til arbejdsministeren, selv om vi stemmer for den samme dagsorden.

Når arbejdsformidlingssystemet ligefrem skal roses for, at de betjener kvinderne, må man sige: jamen det manglede også bare. Jeg synes ikke, de ligefrem skal roses for, at de betjener kvinderne, for det er også kvindernes system, så det synes jeg man skal tage som noget helt naturligt. Men der skal mere betjening til, og der skal bedre og tidligere vejledning til. Vi kan ikke lade kvinderne eller for den sags skyld nogen arbejdsløse gå så lang tid, før vejledningssystemet går i gang og motiverer til uddannelse, omskoling, eller hvad det nu kan være.

Endelig vil jeg sige til fru Connie Hedegaard, at det, vi tror er nødvendigt, er forandringer i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet, sådan at også 8., 9., 10. klasse kan indgå i et integreret uddannelsesforløb, og at dagpengeretten forlænges tilsvarende. Det er et helt konkret forslag.

Vi synes også, at kvinder, der er i arbejde, skal have en mulighed for at omkvalificere sig og opkvalificere sig, og det har vi stillet konkret forslag om, nemlig forslaget om betalt frihed til uddannelse.